

4 Poemas de Carlos Drummond de Andrade

4 Ποιήματα του Κάρλος Ντρουμόντ ντε Ανδράδε

Traducción: Stelios Karayanis

Μετάφραση: Στέλιος Καραγιάννης

Carlos Drummond de Andrade (Itabira, Minas Gerais, 1902-Rio de Janeiro, 1987) es considerado de forma casi unánime el poeta brasileño más importante del siglo XX, cabeza visible de la segunda generación del Modernismo de aquel país. Impulsó definitivamente el uso del verso libre y los temas provenientes de la cotidianidad y la biografía. He aquí siete de sus poemas más celebrados, espigados de entre una obra completa casi inabarcable: más de 1500 apretadas páginas en las que no falta la vanguardia ni el poema de ocasión, lo pornográfico ni lo político.

Ο ποιητής Κάρλος Ντουμόντ ντε Αδράδε γεννήθηκε στην Ιταμίρα της Βραζιλίας και πέθανε στο Ρίο ντε Τζανέιρο το 1987. Θεωρείται ως ο σημαντικότερος βραζιλιάνος ποιητής του XX αιώνα. Ηγετική μορφή της δεύτερης γενιάς του βραζιλιάνικο μοντερνισμού εισήγαγε τη χρήση του ελεύθερου στίχου στη χώρα του και τη θεματική της καθημερινότητας και της βιογραφίας. Δεν απολείπουν από ατ 1500 ποιήματά του ούτε το πολιτικό στοιχείο ούτε το πορνογραφικό.

Congreso internacional del miedo

Provisionalmente no cantaremos al amor,
que se ha refugiado más abajo de los subterráneos.
Cantaremos al miedo, que esteriliza los abrazos,
no cantaremos al odio porque ese no existe,
existe tan sólo el miedo, nuestro padre y nuestro compañero,
el miedo enorme de las regiones agrestes, de los mares, de los desiertos,
el miedo de los soldados, el miedo de las madres, el miedo de las iglesias,
cantaremos el miedo de los dictadores, el miedo de los demócratas,
cantaremos el miedo de la muerte y el miedo de después de la muerte,
después nos moriremos de miedo
y sobre nuestras tumbas nacerán flores amarillas y miedosas.

Edvard Munch , El grito[Η κραυγή]

Διεθνές συνέδριο για το φόβο

Προς το παρόν δε θα τραγουδήσουμε τον έρωτα,
που κατέφυγε πιο κάτω απ' τα υπόγεια.
Θα τραγουδήσουμε το φόβο, που στερώνει τα μπράτσα,
δε θα τραγουδήσουμε το μίσος γιατί αυτό δεν υπάρχει,
υπάρχει μόνο ο φόβος, ο πατέρας μας κι ο σύντροφος μας,
ο τεράστιος φόβος των άγριων περιοχών, των θαλασσών, των ερήμων,
ο φόβος των στρατιωτών, ο φόβος των μανάδων, ο φόβος των εκκλησιών,
θα τραγουδήσουμε το φόβο των δικτατόρων, το φόβο των δημοκρατών,
θα τραγουδήσουμε το φόβο του θανάτου και το φόβο για το μετά του θανάτου,
μετά θα πεθάνουμε από φόβο
και πάνω απ' τους τάφους μας θα γεννηθούν λουλούδια κίτρινα και φοβισμένα..

En medio del camino

En medio del camino había una piedra
había una piedra en medio del camino
había una piedra
en medio del camino había una piedra.

Nunca me olvidaré de ese acontecimiento
en la vida de mis retinas tan fatigadas.
Nunca me olvidaré de que en medio del camino
había una piedra
había una piedra en medio del camino
en medio del camino había una piedra.

Στη μέση του δρόμου

Στη μέση του δρόμου υπήρχε μια πέτρα
υπήρχε μια πέτρα στη μέση του δρόμου
υπήρχε μια πέτρα
στη μέση του δρόμου υπήρχε μια πέτρα.

Ποτέ δε ξέχασα αυτό το γεγονός
μες στη ζωή των ματιών μου των τόσο κουρασμένων.
Ποτέ δε θα ξεχάσω ότι στη μέση του δρόμου υπήρχε μια πέτρα
υπήρχε μια πέτρα
υπήρχε μια πέτρα στη μέση του δρόμου
στη μέση του δρόμου υπήρχε μια πέτρα.

Girasol

Aquel girasol en el jardín público de Palmira.
Ibas en coche hacia Juiz de Fora; te habías quedado sin gasolina;
había una peluquería; un fotógrafo; una iglesia; un niño parado;
había también (entre varios) un girasol. La muchacha pasó.
Entre sus senos y el girasol tus ganas quedaron en suspenso.

Ganas muchachas de volar, de amar, de ser feliz, de viajar, de casarse, de tener muchos hijos;
ganas de hacerse una foto con aquella muchacha, de practicar lujurias, de ser infeliz y rezar;
muchas ganas; la muchacha ni lo sospechó...
Entró por la puerta de la iglesia, salió por la puerta de los sueños.

El girasol, estúpido, siguió funcionando.

Vincent Van Gogh, Los Girasoles

Ηλιοτρόπιο

Εκείνο το ηλιοτρόπιο μέσα στον κήπο της Παλμύρας.
πήγαινες με το αυτοκίνητο στη Χουίθ ντε Φόρα; Είχες ξεμείνει από βενζίνη;
υπήρχε ένα κουρείο; ένας φωτογράφος; μια εκκλησία; Ένα μικρό παιδί σταματημένο;
υπήρχε επίσης (ανάμεσα σ' άλλα) ένα ηλιοτρόπιο. Η κοπέλα πέρασε.
Ανάμεσα στα στήθη της και το ηλιοτρόπιο οι επιθυμίες σου ματαιώθηκαν.

Επιθυμίες νεανικές για να πετάξεις, ν' αγαπήσεις, να είσαι ευτυχισμένος, να ταξιδέψεις, να παντρευτείς, να κάνεις παιδιά;
επιθυμίες του να βγάλεις μια φωτογραφία με κείνη την κοπέλα, του να ασελγήσεις, του να είσαι δυστυχής και να προσευχηθείς;
πολλές επιθυμίες; Η κοπέλα ούτε που το υποπτεύθηκε...
Μπήκε από την πόρτα της εκκλησίας, βγήκε απ' την πόρτα των ονείρων.

Το ηλιοτρόπιο, εντελώς ηλίθιο, συνέχισε να λειτουργεί.

Privilegio del mar

En esta terraza mediocrementemente confortable,
bebemos cerveza y contemplamos el mar.
Sabemos que nada nos ocurrirá.

El edificio es sólido y el mundo también.

Sabemos que cada edificio abriga mil cuerpos
que trabajan en mil compartimentos iguales.
A veces, algunos se insertan fatigados en el ascensor
y vienen aquí arriba a respirar la brisa del océano,
lo cual es privilegio de los edificios.

El mundo es realmente de cemento armado.

Ciertamente, si hubiera un crucero loco,
fondeado en la bahía frente a la ciudad,
la vida sería incierta... improbable...

Pero en las aguas tranquilas sólo hay marineros fieles.
¡Qué cordial es la escuadra!

Podemos beber honradamente nuestra cerveza.

Προνόμιο της θάλασσας

En esta terraza mediocrementemente comfortable,
πίνουμε μπύρα και κοιτάμε τη θάλασσα.
Ξέρουμε ότι τίποτα δεν θα συμβεί.

Το κτήριο είναι στέρεο και ο κόσμος επίσης.

Ξέρουμε ότι κάθε κτήριο σκεπάζει χίλια κορμιά
που δουλεύουν σε χίλια ίδια διαμερίσματα.
Κάποτε, κάποιοι μπαίνουν κουρασμένοι στο ασανσέρ
και πάνε από κει πάνω για να αναπνεύσουν την αύρα του ωκεανού,
κάτι το οποίο είναι προνόμιο αυτών των κτηρίων.

Ο κόσμος είναι πραγματικά φτιαγμένος από οπλισμένο σκυρόδεμα.

Ασφαλώς, αν υπήρχε ένα κρουαζιερόπλοιο τρελό,
που θα βυθίζονταν μέσα στη καλντέρα απέναντι απ' την πόλη,
η ζωή θα ήταν απρόβλεπτη... απίθανη...

Άλλα μόνο στα ήρεμα νερά υπάρχουν αλάθητοι ναυτικοί.
Τι εγκάρδιος που είναι ο στόλος!

Μπορούμε να πιούμε με εντιμότητα την μπύρα μας.